

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת קרח תשפ"ה / גליון מס' 162

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ר יעקב שמשון מלובלין זי"ע
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף י:

"בכה רבי ואמר יש קונה עולמו בשעה אחת"

השבוע בגמרא למדנו על קטיעא בר שלום, שביטל גזירת כליה על היהודים, ובגלל זה המיתו המלך. כשמת יצתה בת קול מן השמים ואמרה: "הרי הוא מזומן לחיי העולם הבא!" בכה רבי, ואמר: יש קונה עולמו בשעה אחת

למה לבכות? אדרבא זה משמח מאוד עד כמה אדם יכול לזכות בשעה אחת?

מאיר עבר כבר מזמן את גיל הגבורות. בקושי רב השיג לחם לאכול ובגד ללבוש. יום אחד נזכר כי באמתחתו נייר ערך שרכש לפני שנים רבות. הוא חשב, אולי זה שווה כמה גרושים? ומיהר לקרוא ליהונתן נכדו להתלוות אליו לסניף הבנק לבירור

"אתה יודע כמה זה שווה?" שאלו הפקיד, "מאה אלף דולר". יהונתן ניתר משמחה, "סבא, שמעת? זה שווה מאה אלף דולר!" "באמת?" הגיב הסבא והחל לבכות! "עצוב לי מאוד. בזמנו יכולתי לקנות עשרות כאלו, אבל התעצלתי לא היה לי כוח, לצעוד עד לסניף הדואר, להמתין בתור.. ועכשיו תראה כמה הפסדתי"

זהו סוד בכיו של רבי, אדם יכול לקנות את עולמו בשעה אחת.

איך זה קשור אלינו?

נדע לייקר כל מעשה מצוה וכל רגע של לימוד התורה. בבוא היום ניווכח לראות לכמה עולמות זכינו בגלל זה

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף י:

"כשם שאי אפשר לעולם בלא רוחות כך אי אפשר לעולם בלא ישראל"

אין קיום לעולם ללא עם ישראל! זהו המסר המהדהד מבין שורות הגמרא שלמדנו השבוע

המן הרשע ישב בכבודו של עולם. מאות מיליונים, אזרחי מאה ועשרים מדינות כורעים לו ברכ, ומשתחוים לפניו אפיים ארצה. אבל הוא לא רגוע... יש יהודי תימהוני אחד! לבוש שק ואפר, המתהלך בדומיה בסמוך לשער המלך, והוא לא כורע ולא משתחוה! המן מתפוצץ מזעם! הוא היה יכול להצמיד לו אקדח לרקא ולחסלו באחת, אבל, אומר החתם סופר, הקב"ה הכניס בו מחשבה של "ויבז בעיניו לשלוח יד במרדכי לבדו". הוא רוצה להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים אנשים נשים וטף ביום אחד. וזו הייתה סיבת מפלתו, כי אין קיום לעולם ללא עם ישראל. והפר ה' את עצתו וישב לו גמולו בראשו

איך זה קשור אלינו?

כימים ההם בזמן הזה, הצורך הפרסי רוצה לחסל את כולנו, להמיט כליה על העם היושב בציון בלחיצת כפתור אחת. הוא עסוק באובססיות לא מוסברת ברדיפה אחר הגרעין, כי כך ה' הכניס בליבו. לא להסתפק במועט, אלא הכל ובבת אחת. וזו הייתה סיבת מפלתו, כי אין קיום לעולם ללא עם ישראל

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף ה:

"לעולם ישים אדם עצמו על דברי תורה כשור לעול וכחמור למשאוי"

השבוע בגמרא למדנו דרך משל, על תוקף חובת האדם לקבל על עצמו עול תורה, כשור וכחמור!

מה המשמעות?

שיחה כאובה התפתחה בין השור והחמור. שניהם כאחד התלוננו על מר גורלם. העבודה קשה ומפרכת, עד מתי?

נענה השור ואמר לחמור: "התמשיל כאבך לכאבי? באופן עקרוני אני יכול לקחת חופש. קם בבוקר, קצת מזופת, היום אני חולה, לא הולך לעבודה! אבל מה? אני לוקח סיכון, והיה אם האדון ישתכנע שאכן אני חולה, הוא עלול להריץ אותי לבית השחיטה, רגע לפני שאתמוטט מת"

נענה החמור ואמר: "לי, אין אפשרות אפילו לחלום על זה. אם אני אקום ואנסה להתנייד בעצלתיים ולשדר חולשה, האדון יצליף בי עם השוט בכל הכוח, מנה אחת אפיים"

כשהאדם ניגש ללימוד התורה, אומר הבן איש חי, עליו לשים על ליבו, שתפקיד חייו הוא כשור, וכי אין מצב לפרוש מן התורה. ו"הפורש מן התורה גורם מיתה לעצמו", ושחובתו כחמור, שאם ילמד בעצלתיים חשוף הוא למכות, כפי שאמרו חז"ל על המתרשל מלימוד התורה "מביא עליו ייסורים מכוערים"

איך זה קשור אלינו?

נתחזק בהכרה, שהתורה הקדושה היא עצם חיינו והפורש ממנו כמת נחשב, וכן שהלימוד יהיה בחריצות, ואז היא תגן עלינו להינצל מפגעים ומכאובים.